

ΜΕΘ ΑΓΡΙΝΙΟΥ: ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Με την εποχή της καραντίνας δεν έχουμε κλείσει τους λογαριασμούς μας. Κυρίως γιατί, αν θέλετε την γνώμη μας, την εποχή της καραντίνας ζούμε ακόμα. Αλλά, επιπλέον, γιατί διάφορα μικρά ζητημάκια μωρέ που προέκυψαν τότε, να όπως οι ΜΕΘ κι η σημασία τους, έχουν πολλά να μας διδάξουν για την φύση του κόσμου στον οποίο ζούμε. Για να το θέσουμε με ακόμη πιο βαρύγδουπο τρόπο, εξετάζοντας λόγου χάρη τις ΜΕΘ και την φιλολογία τριγύρω τους, που με τόσο πάταγο φάγαμε στη μάπα επί δύο χρόνια και με αντίστοιχη ζέση καλούμαστε να ξεχάσουμε τώρα δια παντός, έχουμε μπόλικα πράγματα να μάθουμε, όπως τι σημαίνει θάνατος για το καπιταλιστικό κράτος. Ή, έστω, τι διάολο γίνεται σ' αυτόν τον παράξενο τόπο που ονομάζεται Αγρίνιο κι οι μονάδες εντατικής θεραπείας του όλο επανέρχονται στην επικαιρότητα.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: ΟΙ ΜΕΘ ΩΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Θυμάστε την άνοιξη του μακρινού πια 2020; Το κράτος μάς είχε κλειδαμπάρωσε στα σπίτια μας «μην χαθεί καμιά ανθρώπινη ζωή». Όλοι οι πόροι του ξερνούσαν φόβο και πανικό με το κιλό, όλοι οι μηχανισμοί του φρόντιζαν για την πειθαρχία μας και την υποτίμησή μας. Και τότε, φαινομενικά ως δια μαγείας, εμφανίστηκε το κορυφαίο αίτημα που είχε να αρθρώσει κάθε ριζοσπαστικό στόμα εν μέσω απαγόρευσης κυκλοφορίας. «Θέλουμε κι άλλες ΜΕΘ!». Σύμφωνα με τις αριστερές οργανώσεις και τους παρατρεχάμενούς τους, αυτό οφείλαμε να διεκδικήσουμε. Μόνο που κανείς δεν μπήκε στον κόπο να μας εξηγήσει γιατί η λύση στα προβλήματά μας ήταν περισσότερα κρεβάτια στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Ή, τέλος πάντων, τι διάολο σημαίνει «Μονάδα Εντατικής Θεραπείας». Εμείς, βέβαια, σαν καλοί συνωμοσιολόγοι, θεωρήσαμε ότι, όπως κι όλα τα υπόλοιπα που μας έλεγαν, το πράγμα βρομούσε και βαλθήκαμε να ψάχνουμε. Τα συμπεράσματά μας εκτέθηκαν σε ένα οκτασέλιδο έπος, στο οποίο σας συνιστούμε ανεπιφύλακτα να ανατρέξετε.¹

Επειδή, ωστόσο, υποψιαζόμαστε ότι καλοκαίρι έρχεται και μπορεί να μην είστε σε φάση για οκτασέλιδα έπη (κακώς, αλλά δεν έχουμε εδώ χώρο να εξηγήσουμε τι επιπτώσεις θα έχει πάνω σας αυτή η βαρεμάρα) θα συνοψίσουμε παρακάτω.

Οι ΜΕΘ δεν είναι τόπος θεραπείας. Είναι ένα εργοστάσιο με σκοπό την οργάνωση του θανάτου, την τροπή του σε κατευθύνσεις παραγωγικές. Η οργάνωση του θανάτου μέσα σε αυτό το εργοστάσιο, δεν γίνεται με κριτήρια απ' αυτά που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ιατρικά. Αντιθέτως, υπάρχουν άλλα, άρρητα κριτήρια που καθορίζουν τι αποφάσεις παίρνονται στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Κριτήρια τα οποία είναι στενά συνδεδεμένα με την ιστορική συγκυρία και τις ανάγκες του καπιταλιστικού κράτους. Για παράδειγμα: εκείνη την άνοιξη του μακρινού 2020 το καπιταλιστικό κράτος είχε ανάγκη να εκπέμψει πανικό με καθολικό τρόπο προκειμένου να επιβάλλει αυτά που έμειναν γνωστά ως «υγειονομικά μέτρα». Ο θεαματικός θάνατος στις ΜΕΘ επιδιώχθηκε με σχέδιο, προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ακριβώς ο στόχος. Για αυτόν τον λόγο οι ελληνικές ΜΕΘ είχαν τεράστια ποσοστά θνησιμότητας. Διότι η διασωλήνωση σε αυτές αποφαιζόταν με αυτά τα άρρητα κριτήρια που ήταν προσαρμοσμένα στις κρατικές ανάγκες. Κοινώς, ο βέβαιος θάνατος ενός μεγάλου αριθμού ανθρώπων πήρε παράταση με τρόπο επίπονο, πλην όμως θεαματικό, γιατί έτσι όριζε η κρατική πολιτική. Ε, οι αριστεροί ήθελαν να μας βάλουν να ζητάμε περισσότερο από δαύτο.

Μέσα σε όλο δαύτο, λοιπόν, μια περίπτωση έλαμψε περισσότερο από όλες τις υπόλοιπες. Οι ΜΕΘ του Αγρινίου! Γιατί; Γιατί εκεί κατά την διάρκεια της καραντίνας το ποσοστό θνησιμότητας όσων οδηγούνταν στα κρεβάτια εντατικής θεραπείας άγγιξε το 100%. Τα αίτια εξηγούσε ο διευθυντής τους, τονίζοντας πρώτον ότι ποσοστά της τάξης του 85-90% είναι φυσιολογικά ακόμα και για πιο

άρτια ιδρύματα απ' αυτά που φιλοξενούνται στο Αγρίνιο και δεύτερον ότι «εμείς παίρνουμε [ασθενείς] τελικού σταδίου και όχι απλά σε βαριά μορφή».² Δηλαδή, σε ολόκληρη την επικράτεια το εργοστάσιο οργάνωσης θανάτου που ονομάζεται ΜΕΘ δούλευε με τον συντονισμένο τρόπο που περιγράψαμε παραπάνω. Ο βέβαιος θάνατος παρατεινόταν ως θέαμα για κρατική χρήση και έπειτα χρησιμοποιούνταν προκειμένου αφενός να υπερτονίσει την φονικότητα του ιού και αφετέρου να δικαιολογήσει ένα κάρο μέτρα. Στο Αγρίνιο, η ίδια διαδικασία ήταν που δούλεψε, απλά στην εντέλεια.

Έχετε ακόμα αμφιβολίες; Ο Αγρινιώτης διευθυντής φρόντισε να κάνει τα πράγματα ακόμα πιο σαφή. Και είχε σοβαρούς λόγους. Υποψιασμένος ότι εξελίσσεται κάποια προσπάθεια η θνησιμότητα στις κλίνες ΜΕΘ να του φορτωθεί ως ατομική αποτυχία, αποφάσισε να εκθέσει δημόσια την γραμμή υπεράσπισής του, ξεκαθαρίζοντας σε εκείνους που προσπαθούσαν να τον στριμώξουν στην γωνία ότι καλά θα κάνουν να το ξανασκεφτούν. «Η ΜΕΘ ποτέ δε ρωτήθηκε τι πρέπει να γίνει για το καλό του ασθενούς εγκαίρως. Η κλινική covid-19 δεν ήταν υπό τη δικαιοδοσία και συνεπώς υπό την ευθύνη της ΜΕΘ. Η πηγή τροφοδοσίας των περιστατικών ήταν η κλινική Covid. Συνεπώς στη ΜΕΘ έφταναν περιστατικά τελικού σταδίου». Με άλλα λόγια, η θνησιμότητα δεν ήταν καθόλου ιατρική αστοχία. Ήταν κρατική απόφαση να διασωληνώνονται περιπτώσεις των οποίων η κατάληξη ήταν δεδομένη, προκειμένου να παραχθεί το θέαμα που έχουμε περιγράψει ότι κρίθηκε απαραίτητο την περίοδο της καραντίνας. Η κρατική αυτή απόφαση έφτανε μέσω του υπουργείου Υγείας στην κλινική Covid του Αγρινίου, όπως και σε όλες τις υπόλοιπες αντίστοιχες κλινικές ανά τα νοσοκομεία της χώρας, και τελικά γινόταν πράξη στις κλίνες των ΜΕΘ.

Το αποτέλεσμα; Όπως περιγράφει ο διευθυντής, το αποτέλεσμα περιλάμβανε ασθενείς που «πάλεψαν για πάνω από έναν μήνα». Δηλαδή ηλικιωμένους των οποίων ο θάνατος πήρε παράταση με τον εξαιρετικά επώδυνο τρόπο της διασωλήνωσης που περιλαμβάνει δέσιμο σε κρεβάτι, περιλαμβάνει ανανήψεις επί

Πλάι στα μηχανήματα της διασωλήνωσης, η Εύα Μιχαηλίδου. Όπως λέει, έμαθε τι συμβαίνει στη ΜΕΘ Αγρινίου και έσπευσε στην Αιτωλοακαρνανία αφήνοντας τα πάντα πίσω. Κατά την δική μας γνώμη, η Εύα έσπευσε γιατί μυρίστηκε ότι από την σκοπιά του προσωπικού της οφέλους, ήταν η κατάλληλη στιγμή να μπλεχτεί σε αυτή την διαδικασία που οδήγησε ένα κάρο ανθρώπους στον οδυνηρό και παρατεταμένο θάνατο. Γι' αυτό κι εκείνη σίγουρα δεν είναι καθόλου βλοσυρή.

Καρέ ενδεικτικό του πώς παρουσιάζοταν η κατάσταση στο Αργίριο. Εδώ υπονοείται ότι οι βλοσυροί γιατροί αδυνατούν να αποτρέψουν τον θάνατο. Στην πραγματικότητα ήταν κι αυτοί κομμάτι της διαδικασίας που κανόνιζε ο θάνατος να συμβεί με τρόπο επώδυνο και παρατεταμένο. Ποιος ξέρει, ίσως πίσω από τις μάσκες να μην είναι και τόσο βλοσυροί.

ανανήψουν ώσπου το σώμα να πάψει να λειτουργεί για τα καλά. Περιλαμβάνει, δηλαδή, ένα σωρό βασανιστήρια, τα οποία τέθηκαν σε εφαρμογή δίχως δεύτερη σκέψη απ' τον μηχανισμό που την ίδια στιγμή διακήρυττε ότι φροντίζει «μην χαθεί καμιά ανθρώπινη ζωή».

Μέσα σε αυτή την ομερτά, λοιπόν, το εργοστάσιο οργάνωσης θανάτου προσαρμόστηκε στην νέα κρατική πολιτική και, προς το παρόν, παράγει λιγότερα πτώματα. Μέχρι την επόμενη φορά που θα χρειαστεί να βάλει τις μηχανές να δουλέψουν στο φουλ. Το θέμα είναι, μάθαμε τίποτα απ' όλη αυτή την ιστορία;

ΤΟ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΞΑΝΑ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Εντάξει, προσκηνίο δεν θα το λέγαμε, αλλά τελευταία το Αργίριο και οι ΜΕΘ του έκαναν την εμφάνισή τους και πάλι στα ψιλά γράμματα της επικαιρότητας. Αυτή την φορά για τους ανάποδους λόγους. Στις αρχές της άνοιξης του 2023, η κυρία Εύα Μιχαηλίδου ανέλαβε χρέη διευθύντριας των ΜΕΘ στο νοσοκομείο του Αργιρίου. Και έτσι ξαφνικά, το μέρος όπου όποιος έμπαινε θεωρούνταν δίχως αμφιβολία μελλοθάνατος, άλλαξε ραγδαία. Το ποσοστό θνησιμότητας έπεσε από το απόλυτο στο 18% μέσα σε δύο μήνες.³

Με το που ακούσαμε για την αναστροφή που έκανε το μέχρι πρότινος κολαστήριο της Αιτωλοακαρνανίας, ε, μας μπήκαν κάτι υποψίες. Και γενικότερα: τα άλυτα προβλήματα που ξαφνικά λύνονται με συνοπτικές διαδικασίες μας κάνουν πάντα να σκεφτόμαστε μήπως δεν ήταν και τόσο άλυτα εξαρχής.

Τέτοιες σκέψεις κάναμε φυσικά και για τις ΜΕΘ στο Αργίριο. Και το «υπόδειγμα εργαζομένου» που ονομάζεται Εύα Μιχαηλίδου μάς τις επιβεβαίωσε. Όπως αναφέρεται στο άρθρο που μιλά για τα κατορθώματά της, «οι 6 ασθενείς που έχασαν τη ζωή τους [ενν. αυτό το 18% που τελικά κατέληξε] είχαν πολύ υψηλό apache score (πιθανότητα θνησιμότητας 80%)».⁴ Για όποιον αναρωτιέται τι είναι το apache score και αν έχει σχέση με τους Ινδιάνους, πρόκειται για ένα σύστημα αξιολόγησης του πόσο πιθανό είναι ένας ασθενής που θα μπει σε ΜΕΘ να επιβιώσει. Για μια στιγμή όμως εδώ, τι άλλαξε και από εκεί που οι ΜΕΘ του Αργιρίου έπαιρναν μόνο «ασθενείς τελικού σταδίου», τώρα αναλαμβάνουν πολύ λιγότερους τέτοιους; Κόβει το μάτι της Εύας;

Φυσικά και όχι. Αυτό που άλλαξε ήταν αυτά τα άρρητα κριτήρια που λέγαμε προηγουμένως βάσει των οποίων αποφασίζεται ποιος θα νοσηλευθεί στις ΜΕΘ. Δηλαδή, η ιστορική συγκυρία και οι ανάγκες του καπιταλιστικού μας κράτους. Το καπιταλιστικό μας κράτος, λοιπόν, αυτή την στιγμή έχει επιλέξει να εκπέμψει τον πανικό με τρόπους διαφορετικούς από τον φονικό ιό. Επομένως, οι εντολές που λαμβάνουν πλέον οι γιατροί στις ΜΕΘ τούς έχουν οδηγήσει να ευθυγραμμίσουν τις αποφάσεις τους και την καθημερινή τους πρακτική με αυτή την επιλογή, άρα δεν χώνουν στις μονάδες μόνο όποιον θεωρείται ανίατη περίπτωση. Και άρα να πώς τα ποσοστά μπορούν να αλλάζουν τόσο γρήγορα και τόσο δραστικά. Όχι επειδή επιδεικνύει αυταπάρηση η κυρία Μιχαηλίδου. Άλλωστε η αναφορά της στο apache score μάς πιστοποιεί την υποκρισία της. Ότι δηλαδή γνωρίζει κι η ίδια τι πάει να πει θνησιμότητα στις ΜΕΘ και πώς κανονίζεται, αλλά το αποσιωπά, προφανώς γιατί έχει πολλά να κερδίσει από την όλη διαδικασία. Τόσο εκείνη, όσο κι ο παλιός διευθυντής με τα υπονοούμενά του, συμμετέχουν ενεργά στην ομερτά γύρω από το τι πραγματικά συντελέστηκε στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, πώς οργανώθηκε, πόσους ανθρώπους άλεσε κυριολεκτικά προκειμένου να έρθει εις πέρας.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕ ΣΟΥΜΑ

Κατά την ταπεινή μας γνώμη, τρία πράγματα έχουμε να κρατήσουμε από τούτη την ιστορία που εκτυλίσσεται ακόμα στο Αργίριο.

Πρώτον: σε αυτόν τον κόσμο δεν υπάρχουν «επιστημονικά ζητήματα». Οι ΜΕΘ παρουσιάστηκαν ως το πλέον μη πολιτικό πράγμα, ως μια απλή προέκταση της ιατρικής, ως η επιτομή της ουδετερότητας. Αλλά όπως κι η ίδια η ιατρική, έτσι κι οι ΜΕΘ, έτσι και καθετί που έχει παράξει ο κόσμος των αφεντικών μας, καμιά σχέση με ουδετερότητα δεν έχουν. Οι ΜΕΘ είναι φτιαγμένες για να επιτελούν συγκεκριμένες λειτουργίες προς όφελος του κράτους μέσα σε συγκεκριμένες συγκυρίες. Είναι σχεδιασμένες ως εργοστάσια οργάνωσης τους θανάτου. Οπότε την επόμενη φορά που κάποιος θα αρχίσει να μας τσαμπουνάει ότι σε κάποιο θέμα «δεν χωράει πολιτική», καλά θα κάνουμε να είμαστε ιδιαίτερα υποψιασμένοι.

Δεύτερον: ο θάνατος δεν σημαίνει για τα αφεντικά μας αυτό που σημαίνει για εμάς. Δεν σημαίνει δάκρυα και αποχωρισμό και πόνο. Από την δικιά τους σκοπιά, από την σκοπιά του κόσμου του κεφαλαίου, ο θάνατος εντάσσεται σε ψυχρούς υπολογισμούς και η επιδίωξή του, όπως έγινε την εποχή της καραντίνας, ή η αποτροπή του, όπως γίνεται τώρα, μπορούν να είναι εξίσου κομμάτι των κρατικών σχεδίων.

Τρίτον: καλά θα κάνουμε τις μαλακίες των αριστερών να τις σκαλίζουμε δυο και τρεις φορές. Οι άνθρωποι ήθελαν να συγκαλύψουν όλα τα παραπάνω και να μας βάλουν να συμμετέχουμε σε μια διαδικασία που ήταν εξολοκλήρου εναντίον μας, χωρίς να κάνουμε καν ερωτήσεις. Είναι πράγματι κοπιαστική δουλειά να κάνεις αυτές τις ερωτήσεις και να αναζητάς τις απαντήσεις τους. Και είναι καταδικασμένη στην αποτυχία, εκτός αν γίνεται συλλογικά. Αλλά η εναλλακτική είναι να ζητάς παραπάνω ΜΕΘ, ώσπου βέβαια να κριθεί απαραίτητο από την κυρία Μιχαηλίδου να διασωληνωθείς κι εσύ σε καμία. Ορίστε, τελικά είπαμε και μια κουβέντα για αυτά που παθαίνει κανείς άμα βαριέται να διαβάσει οκτώ σελιδούλες.

1. «Θέλουμε κι Άλλες ΜΕΘ γιατί Είχαμε Λίγες», *Antifa* #73, 12/2020.

2. Το απόσπασμα προέρχεται από το Αργίριο-Κορονοϊός: «Φάνηκε η Γύμνασμάς» - Λύνει τη Σιωπή του ο Διευθυντής στη ΜΕΘ του νοσοκομείου, *newsit.gr*, 14/06/2021. Τα υπόλοιπα αποσπάσματα αυτής της ενότητας που είναι εντός εισαγωγικών, προέρχονται από το ίδιο. Το εν λόγω άρθρο σχολιάσαμε την προηγούμενη φορά που καταπιστήκαμε με το ζήτημα στο «Μα, τι Σχέση Έχουν οι ΜΕΘ με τον Θάνατο;», *Antifa* #76, 07/2021.

3. Γιάννης Δεβετζόγλου, «ΜΕΘ Αργιρίου: Πώς η Θνησιμότητα από 100% Έπεσε στο 18% σε Δύο Μήνες», *news247.gr*, 22/03/2023.

4. Γιάννης Δεβετζόγλου, «ΜΕΘ Αργιρίου...», ό.π.